

7 adolescents ens expliquen com està afectant les seves relacions amoroses el confinament [VOL.10]

Des que va començar el confinament, que moltes parelles o persones que estaven començant a sortir no s'han vist. **És per això que us vam demanar de quina manera estava afectant les vostres relacions aquesta situació. A continuació recollim algunes de les experiències que ens heu explicat.**

Si us està costant gestionar la distància amb la vostra parella, si us sentiu més angoixats/des de l'habitual o si necessiteu consell sobre com afrontar el confinament, podeu escriure de manera anònima al nou consultori de Confinats. **Una persona experta resoldrà els vostres dubtes gratuïtament.**

```
[consultori]5[/consultori]
[playbuzz](function(d,s,id){var
js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(d.getElementById(id))return;js=d.createElement(s);js.id=i
d;js.src='https://embed.ex.co/sdk.js';fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,'script','playbuz
z-sdk'));
```


[/playbuzz]Cargando…

Versió sense playbuzz

19 anys

Doncs per a mi està sent una muntanya russa, un dia estic bé amb ell i a l'altre potser discutim per tonteries. Fem poques videotrucades però quan les fem ens alegrem el dia mútuament. Aquesta situació ens ha posat una mica a prova però al final els dos tenim unes ganes enormes de veure'ns i ens volem moltíssim.

16 anys

Portava un any amb la meua parella i estàvem molt bé junts. Sense motiu durant la quarantena vam deixar de parlar i després del confiament el primer dia que ens vam veure ho vam deixar.

15 anys

Era complicat perquè ens veïem cada dia a l'insti però jo no m'atrevia a dir-li res perquè sempre estava amb gent i li havia dit de quedar i això pel mòbil però sempre m'havia dit que no. Total que li tirava indirectes i això i ell ja ho sabia que em molava però no me n'havia dit res. Al confinament no em vaig aguantar més i li vaig dir per mòbil tot el que sentia per ell. Hem anat parlant, però no l'entenc gens. Total que ara estic feta un embolic perquè a vegades sembla que li moli i a vegades suda. Sincerament no sé ni què dir ni què pensar. M'agradaria quedar amb ell per parlar-ho però amb tot això no és que ho vegi massa clar.

15 anys

Al principi de tot això vaig tenir molta connexió amb un amic que mai hagués imaginat que em podria molar. Les meves amigues i els seus amics ens havien dit molts cops: "Vaa, sortiu que feu molt bona parellaa!". Però jo, sincerament, mai m'ho havia plantejat. Fins que va començar el confinament. Parlàvem quasi cada dia i fèiem moltíssimes videotrucades. Al principi no vaig pensar que em molés, però sí que m'atreia bastant. Al cap de dues setmanes (més menys) em va dir que al principi de la quarantena s'havia pillat moltíssim de mi i que havia intentat oblidar-se'n i que li començava a cundir una altra. Jo li vaig dir que jo no sabia que sentia per ell i que ho deixéssim com a amics (ja que me l'aprecio moltíssim, sempre m'ha ajudat en tot). Però tinc molt mala sort, i amb el temps m'he adonat que de veritat em molava i m'he colat per ell quan ja s'ha oblidat de mi. És molt trist, ho sé.

16 anys

Unes setmanes abans de la quarantena em vaig pillar d'un noi i com que no sabia quan el tornaria a veure em vaig declarar. Això va impulsar una relació amb ell que va anar creixent i actualment som nòvios i en certa manera podem dir que gràcies al confinament.

17 anys

Porto amb la meua parella bastant temps i la veritat és que el confinament ens va separar una miqueta al principi. Vam estar les dues primeres setmanes parlant cada dia i de cop i volta no parlàvem gaire. Jo vaig creure que ella s'havia cansat de mi o alguna cosa i vam estar així com dos o tres dies sense parlar l'un amb l'altre. Finalment durant aquest temps em vaig adonar que no la volia perdre, així que vaig decidir de preguntar-li si li passava alguna i em va dir que ella també pensava que jo estava enfadat o alguna cosa. Al final vam solucionar-ho tot i des d'aquell moment parlem cada dia. Ara que ja estem en fase 1 podrem quedar i tornar-nos a veure.

18 anys

Porto dos anys amb la meua parella i al principi parlàvem cada dia per telèfon i es va convertir en el meu moment preferit del dia. De sobte, va començar a excusar-se contínuament per a no parlar per telèfon i fins i tot em vaig plantejar deixar-ho un temps o almenys donar-nos-el simplement per a resoldre els dubtes i saber si realment ens trobem a faltar. Fa una setmana vam tenir una discussió però realment volem veure'ns. Ens està afectant crec que negativament.

